

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 14ΗΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1968

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΜΗ ΜΕΛΟΥΣ

ΙΑΤΡΙΚΗ.— Στατιστικοεπιδημιολογική μελέτη μετὰ κλινικῶν καὶ ἐργαστηριακῶν παρατηρήσεων ἐπὶ 495 περιπτώσεων τετάνου ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Λοιμωδῶν Νόσων Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν 20ετίαν 1946-1965, ὑπὸ Χαριλ. Ἡ. Τησαρχόντου. Ἀνεκρινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ν. Λούρου.

★

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ν. Λούρος παρουσιάζων τὴν ὡς ἄνω ἀνακοίνωσιν εἶπε τὰ ἑξῆς :

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐνδιαφέρουσαν ἐργασίαν ἐξ 113 δακτυλογραφημένων σελίδων καὶ βιβλιογραφίας τοῦ κ. Χαριλάου Τησαρχόντου, Ἰατροῦ Ὑγιεινολόγου - Μικροβιολόγου, Διευθυντοῦ τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς Φωκίδος, ὑπὸ τὸν τίτλον «Στατιστικοεπιδημιολογικὴ μελέτη μετὰ κλινικῶν καὶ ἐργαστηριακῶν παρατηρήσεων ἐπὶ 495 περιπτώσεων τετάνου ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Λοιμωδῶν Νόσων Θεσσαλονίκης, ἐτῶν 1946 - 1965».

Ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει εἰς τὰ τρία τμήματα τῆς ἐργασίας του, τὰς τετανοπλήκτους περιοχὰς τῆς χώρας, τὰ στατιστικὰ δεδομένα, τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐν Ἑλλάδι θεραπευτικῆς ἀγωγῆς τῆς νόσου, τὴν μελέτην τῶν περιπτώσεων τετάνου ὡς πρὸς τὸν τρόπον μολύνσεως, τὴν κατ' ἔτος, φῦλον καὶ ἡλικίαν κατανομήν, τὴν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς νόσου πορείαν, τὴν ἐποχικὴν καὶ κατ' ἐπάγγελμα κατανομήν, τὴν θεραπευτικὴν ἀγωγὴν, καὶ καταλήγει εἰς τὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα.

1ον) Ἐν Ἑλλάδι αἱ περιπτώσεις τετάνου κατὰ τὴν πενταετίαν 1961 - 1965 ἐμφανίζονται κατὰ πολὺ μειωμέναι ἐν σχέσει μὲ τὰς τῆς πενταετίας 1934 - 1938.

2ον) Λόγῳ τῆς μετακινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ δὲν ὑφίστανται πλέον τετανόπληκτοι περιοχαί.

3ον) Ἡ γενικὴ θνητότης, ἣτις ἀνήρχετο κατὰ τὴν πενταετίαν 1934 - 1938 εἰς 56,6 %, κατῆλθε κατὰ τὴν πενταετίαν 1961 - 1965 εἰς 17 %.

4ον) Ὁ τέτανος τῶν νεογνῶν κατέλαβε τὰ 32,6 % καὶ ὁ μετεγχειρητικὸς θάνατος τὰ 3,6 % καὶ ὁ τῶν λεχωϊδων τὸ 1,4 %.

Ὁ συγγραφεὺς καταλήγει εἰς τὰς ἀκολούθους προτάσεις καὶ ὑποδείξεις διὰ τὴν ὁργάνωσιν εἰς πανελλήνιον κλίμακα ἀγῶνος ἐναντίον τῆς νόσου :

Πρόκειται περὶ προβλήματος μὴ εἰσέτι ἐπιλυθέντος. Ἀπὸ νομοθετικῆς πλευρᾶς, ὁ συγγραφεὺς κρίνει ἀπαραίτητον ὅπως ὁ προληπτικὸς ἀντιτετανικὸς ἐμβολιασμὸς καθιερωθῆ ὡς ὑποχρεωτικὸς. Εἰδικώτερον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ νεογνά, θὰ πρέπη ὅπως μελετηθῆ ἡ καθιέρωσις, ἅμα τῇ γεννήσει των, ἐφαρμογῆς προληπτικῆς ὁροθεραπείας. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς γεωργοὺς καὶ τὰς οἰκοκυράς, ἡ ἀντιμετώπισις τούτων δὲν εἶναι εὐχερής.

Φρονεῖ ὅτι εἶναι βέβαιον ὅτι, ἐὰν τὸ κοινὸν πληροφορηθῆ τοὺς κινδύνους ἐκ τοῦ τετάνου τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ἀμελητέους, προθυμῶς θὰ συμβάλῃ διὰ τῆς ἀθρόας προσελεύσεώς του εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀπολύτως ἀναγκαίας προλήψεως καὶ περιστολῆς τῆς νόσου περισσότερον πάσης κρατικῆς πρωτοβουλίας, πλὴν βεβαίως τῆς εἰς εὐρεῖαν κλίμακα διαφωτίσεως.

Παρατίθεται σειρὰ σχετικῶν στατιστικῶν πινάκων καὶ διαγραμμάτων, παραπέμπονται δὲ οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὴν δημοσιευθησομένην ἐκτενῆ ἐργασίαν τοῦ συγγραφέως*.

* Τὸ κ ἴμενον τῆς ἀνακοινώσεως θὰ δημοσιευθῆ ἀλλαχοῦ.